

не съмъ, нито щѫ гы измѣнѣж доклѣ живѣ бѫдѫ ; това само ѹо съмъ зель по-добрѣ да мыслѣж и по-разумно да сѫдѣж връхъ закона си и връхъ вѣрѣ-тѫ си. Евангелие-то, кое-то и ты вѣрувашъ, дело ми е способъ, да распознаіж правовѣріе-то отъ суевѣріе-то, и да расли-чимъ чисто-то ученіе на нашій Спаситель отъ тѣзи сѣ-какви человѣческы прѣданія* и нововведенія, които до тамъ сѫ ны докарали да считамы исполненіе-то на закона въ єдѣніе-то на бобъ-тѣ и на чюшки-тѣ и накъ да тѣр-пимъ коніе и катжры изобразены на църковный олтарь чѣ еще и да имъ ся кланямы ! Не могѫть вече брате да мя прильгватъ какви-годѣ шерены бои и позла-ты, не мя удивляватъ скѣпти одежды, кадилницы и вѣнчино блиста-ніе; познавамъ кое е нужно и основателно, и кое пакъ случайно и излишно, кое' е истинно и виждрешно бого-честіе и благоче-стіе, и кои пакъ сѫ вѣнчины обичии, о-бряды или церомоніи. Прочети само съ вниманіе и безъ пристрастіе този мой отговоръ, и право ти казувамъ, ѹо познаешь.

Нека дойдемъ сега на твои-тѣ пунктове.

Наричашъ мя да съмъ плѣтскій, и плѣтско мудрству-вамъ; желаіж да знаіж, ѹо разумѣвашъ ты подъ тѣзи думы, и какво понятіе совокупявашъ съсъ тѣхъ ? Ето азъ ѹо разбирамъ за това.

Плѣтскій или плѣтянъ и плѣтско мудрствующъ ся зове този человѣкъ, който или никакъ или твърдѣ малко, ра-зличя отъ животны-тѣ, сирѣчъ, който за нищо друго не ся старае, освѣнъ какъ да исполне токо тѣлесны тѣ по-трѣбы, и прищѣвки, и сички-тѣ си движенія и дѣла са-мо за тѣзи цѣль и за такъвъ край прѣдпріїма и управя, безъ да сматря ни най-малко на това какъ ѹе доведе въ по-голѣмо совѣренство словеснѣ-тѫ своїж чисть, и какъ да просвѣти разумъ-тѣ си, какъ да положи въ до-бъръ редъ свои-тѣ хотѣнія и пожеланія, и духу, то есть разуму, да гы покори' ; който нито мысли, нищо ище да знае, че трѣба да улучши сърце-то си да го облагоро-ди, нѣравы-тѣ си да украси, и да бѫде не' токо на са-маго себе си, но и на ближняго си полза и помошь ; който си ни зрѣнцие грыжа не си задава за да познае и да почювствува ѹо значи това, сирѣчъ да опази совѣсть-